

Farní listy

Jít cestou za Tebou

Jmenuji se Daniel Vychodil. Mám 20 let. Pocházím z Pěňčina. Je to vesnice, která má asi 700 obyvatel. Leží 20 kilometrů západně od Olomouce. Patřím do farnosti Laškov, kde je kostel zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie. Farnost Laškov patří do Děkanátu Konice, kam patří také farnost Cholína, z které pochází otec Martin Sekanina.

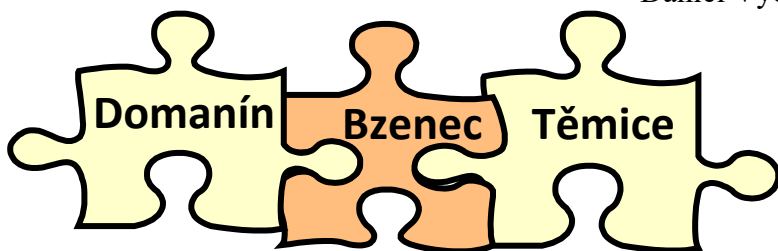
Moje maminka pochází z Ukrajiny. Tatínek, je rodilý Pěňčičan. Mám pět mladších sourozenců, čtyři bratry a jednu sestru. U nás doma je veselo!

Studoval jsem církevní gymnázium v Prostějově. Během studia jsem se rozhodoval kam dál. Na začátku jsem přemýšlel o kněžství, pak přišla také myšlenka na učitelství, během studia však povolání ke kněžství ve mně dozrávalo až k rozhodnutí, že jsem podal přihlášku do Teologického konviktu, který je nultým ročníkem přípravy ke kněžství. Po tomto roku jsem byl poslán do farnosti Bzenec a Domanín, kde budu pomáhat otci Martinovi v pastoraaci.

Od svého dětství jsem ministroval, zpíval jsem ve schole a hraji na varhany. Mám rád knihy, procházky krajinou a také setkání s lidmi.

Věřím, že zde prožiji krásné chvíle při setkání s Bohem a také s Vámi všemi v obou farnostech. Děkuji za Vaše modlitby.

Daniel Vychodil

TAJEMSTVÍ STARÉ ARCHY – tábor Cholína 2019

Inspiraci pro letošní tábor jsme našli ve Starém zákoně, konkrétně v příběhu O Potopě světa. Noemu a jeho rodině jsme pomáhali při budování Archy, starali se o vybraná zvířata, plavili jsme se s nimi „40 dní“, vyslali na průzkum holubici a konečně dopluli k hoře Ararat. Za doprovodu duhy jsme zase stáli pevnýma nohama na zemi. A aby toho nebylo málo, stihli jsme se u toho i dobře bavit. Vedoucí si připravili pestrý program plný her a zážitků pro naše táborníky. Tvořili jsme, soutěžili, hráli si, překonávali sebe sama, doprovodili jsme při kytáře a zpěvech mši svatou v místním kostele Nanebevzetí Panny Marie, společně se modlili. Navštívili jsme místní Hanácké muzeum, přespali ve stanech, prošli si stezku odvahy, a ještě nám zbyl čas podniknout několik výletů. Obec Cholína se nachází nedaleko Litovle, kam jsme se vydali i na koupaliště a do zatopeného lomu. Do Olomouce je to také celkem blízko, a proto jsme nevynechali ani ji. Navštívili jsme tam Svatý Kopeček u Olomouce. Tady jsme v bazilice Navštívení Panny Marie prožili mši svatou s našim otcem Martinem, prohlídli si přilehlé části rezidence a vystoupali až ke zvonům. Poté nás čekala prohlídka místní ZOO.

Velké díky patří všem vedoucím, kteří se podíleli na organizační stránce, kuchařce Marušce, která se o nás celý týden vzorně starala a otci Martinovi, který nám pomohl při hledání letošního „tábořiště“.

Neleníme a už teď se připravujeme, a hlavně těšíme na příští tábor 😊

Veronika Uhrinová

FARNÍ TÁBOR „STRASTI OTCE VLASTI“

Slunce je vysoko na nebi a na bzenecké nádraží se začínají sjíždět auta s malými i velkými táborníky. Rok s rokem se sešel a opět nastal čas odjezdu na 11 dní plných her, soutěží, hledání, kamarádství, zábavy... Jak nám ten rok plný odpočítávání do odjezdu rychle utekl.

Po cestě vlakem a busem nás čekal výstup k výšinám – k vysněné chaloupce ukryté v lesích. Chaloupka sice nebyla z perníku, ale i tak vypadala malebně a útulně. Posilnění večeri jsme se všichni uvelebili do pelíšků a plni očekávání jsme usínali. Tajně jsme prosili Pána, aby tábor tak rychle neutíkal, tak jako tomu bylo dříve.

Po ranní rozcvičce jsme utíkali na mši svatou, kterou nám s láskou odsloužil náš otec Martin. Po snídani jsme odstartovali táborovou hru. K našemu putování od Kresčaku do Prahy nám pomáhala starobylá mapa – to abychom nezabloudili či nesešli z cesty. A jako správní vandrovníci jsme dostali i oděv. Letos poprvé jsme nedostali trička, ale varkoče v barvách našich družin. Prvním úkolem celého tábora bylo vyzdobit si je znakem a barvami své skupiny. V následujících dnech jsme táborový oděv obohatili o štít, meč a luk. Nechybělo také sbírání ctností, které zdobí každého správného křesťana a rytíře. Kolik jich kdo získal, záleželo čistě na jeho snaze a odhodlání. Největší výzvou byla ctnost pokory a tichosti.

Během našeho pobytu se nám podařilo navštívit zříceninu hradu Nístějka, rozhlednu „U borovice“, mechanický Betlém a tamní kostel svaté Kateřiny. Při těchto cestách jsme stihli lovit „kešky“. Také jsme hledali svaté relikvie skryté po okolí, pořádali rytířská klání, ale namáhali jsme i naše mozky.

Co se týče sportovního vyžití, tak se nám letos nepoštěstilo. Vyzvali jsme totiž naše vedoucí k vybíjení a bohužel jsme ji prohráli. „Příští rok ale vedoucí vyhrát nenecháme!!!!“ Za to jsme si ale pořádně užili vodní balónkovou bitvu, do které jsme nečekaně zapojili i vedoucí. Takže jediná nit na nich nezůstala suchá. 😊 Pak jsme ale nad vedoucími zvítězili ve hře Ringo a byli jsme spokojeni.

Po celou dobu jsme si hráli na andílky. Ne že bychom byli tak hodní, ale k námi vylosovanému človíčku jsme se TAJNĚ chovali jako anděl. Některý anděl byl odhalen, jiný ne. Tak jako každý rok. Někteří andělé nedrželi své jazýčky za zuby a svou identitu rádi sdělili velkému davu. Zbylí andělé ale zůstali utajeni až dodnes.

Těch krásných 11 dní jsme si opravdu užili a už teď odpočítáváme dny do dalšího tábora, který bude v termínu 23. 8. – 30. 8. 2020 (vracíme se do nám známé lokality – Travná).

Děkujeme všem, kteří pro nás tábor připravili a jakýmkoliv způsobem přiložili ruku k dílu, či na nás mysleli v modlitbách. Pán Bůh zaplať!

vaši táborníci

Pout' do Číhoště a Želivi

V sobotu dne 3. srpna 2019 se uskutečnil farní poutní zájezd do Číhoště a Želivi. Autobus byl beznadějně obsazen. Pro velký zájem nebylo možné uspokojit všechny zájemce, a proto dokonce skupina čtyř poutníků přijela svým autem.

V Číhošti nás přivítal místní duchovní správce P. Mgr. Pavel Jäger. Zde v kostele Nanebevzetí Panny Marie odsloužil náš pan farář o. Martin pěknou mši svatou, která byla sloužena za nás poutníky a naše rodiny, přátele a také za všechny farníky ze Bzence, Domanína a Těmic. Připomněl nám vzácnou osobnost P. Josefa Toufara, který v důsledku pohybu oltářního kříže v prosinci 1949 byl v lednu 1950 na příkaz komunistických špiček unesen, vězněn a poté v únoru téhož roku zemřel na následky krutého mučení. Na kamenné desce krypty, kde jsou uloženy ostatky P. Josefa Toufara, jsou vyryta jeho slova „Žijme tak, jako bychom již dnes zemřít měli, žijme pečlivě jako moudří a vykupujme si časem vezdejší život věčný.“ Jak zdůraznil o. Martin, tato slova jsou pro nás „živá“ i dnes. V průběhu mše svaté jsme měli možnost přijmout svátost smíření.

Po mši svaté nás o. Pavel informoval o událostech té doby. Prohlédli jsme si farní místnost, ve které působil P. Josef Toufar s původním vybavením a měli jsme možnost si zakoupit obrázky a knihy.

Po společném obědě v místní restauraci jsme odjeli do Želivi do premonstrátského kláštera, kde jsme uskutečnili prohlídku nově zrekonstruovaných objektů. Jednalo se o budovu kláštera a klášterního kostela Narození Panny Marie přestavěného Santinim - nádherného skvostu architektury. Dověděli jsme se tak o historii kláštera a životě v něm. V roce 1950 byl klášter zrušen a v následujících čtyřech letech sloužil jako internační tábor pro politicky nepohodlné kněze a řeholníky, kterých tu žilo více než 400. Utkvěla mi slova paní průvodkyně: „Byla to doba, kdy dobro bylo považováno za zlo a zlo bylo považováno za dobro“.

Na zpáteční cestě jsme zhlédli film „In nomine patris“ o P. Josefu Toufarovi. Farní zájezd byl obohacen modlitbou růžence a zpěvem duchovních písní. Otec Martin nám udělil svátostné požehnání.

Za pěkně prožitý den a za organizaci patří upřímné poděkování o. Martinovi a Magdaléně Poštolkové. Pán Bůh zaplať!

Marcela Tuhá

INFORMACE Z FARNOSTI

POKŘTĚNI BYLI:

BZENEC:

30.06.2019 Kamila Veronika Malárová

15.09.2019 Anežka Němcová

DOMANÍN:

30.06.2019 Mateo Jan Ressler

„Ptát se, zda máme Ducha, protože jsme Božími dětmi, nebo zda jsme Božími dětmi, protože máme Ducha, je, jako bychom se ptali, zda jsme živí, protože máme život, nebo zda máme život, protože jsme živí.“

(Silvano Fausti)

ODDÁNI BYLI:

BZENEC:

19.07.2019 Martin Andrášek a Michaela Jurčová

07.09.2019 Filip Schiel a Klára Kazíková

14.09.2019 Peter Kepič a Linda Svejková

14.09.2019 Lubomír Křížan a Adéla Boráňová

DOMANÍN:

10.08.2019 Adam Procházka a Alena Kyjovská

Pravdivá láska otevírá náruč a zavírá oči.

(sv. Vincenc z Pauly)

NA VĚČNOST JSME DOPROVODILI:

BZENEC:

07.06.2019	Marie Kuncová
26.07.2019	Věra Doležalová
27.08.2019	Stanislav Kresa
06.09.2019	Stanislav Kuchař
25.09.2019	Josef Luža

DOMANÍN:

04.07.2019	Josef Šlahůnek
06.07.2019	Miloslav Kolébal
02.08.2019	Stanislav Hezina
27.09.2019	Marie Kostílková
30.09.2019	Josefa Klobásková
02.10.2019	Ludmila Gottfriedová

Smrt je pro toho, kdo má pokojné svědomí, potěšením, radostí, přechodem uvádějícím do věčného štěstí; a naopak pro toho, kdo má hřích na duši, je největším strachem, jaký může existovat, utrpením, zklamáním.

(sv. Jan Bosco)

Farní listy jsou určeny jen pro vnitřní potřebu farností Bzenec, Domanín a Těmice

Uzávěrka příštího čísla je 24. listopadu 2019

Své příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: farni.listy.bzenec@seznam.cz